

27 Mart Dünya Tiyatro Günümüz kutlu olsun. Dünyada Tiyatronun meslek haline gelişi ve bu günün kutlanması çok eskilere dayanır. Uluslararası Tiyatro Enstitüsü 1948 yılında kuruldu. Bu enstitü 1961 yılında aldığı bir kararla 27 Mart gününü Dünya Tiyatro Günü olarak kabul etti. Her yıl enstitüye üye ülkelerde 27 Mart günü Tiyatro Bayramı olarak kutlanır. 27 Mart günü her ülkenin sanat ve tiyatro adamlarınca hazırlanan bir bildiri, sahnelerde okunur. Tiyatroyu halka sevdirmeye çalışırlar. Ülkemizde tiyatro ile ilgili ilk ulusal bildiri, yaşamını Türk tiyatrosuna içtenlikle adanmış olan büyük Usta Muhsin Ertuğrul yazdı. Dünyada ilk tiyatro olayının nerede, nasıl başladığı kesinlikle bilinmiyor, Araştırmacılar; tiyatronun ilkel insanların av dönüşü vurdukları avın çevresinde sevinç ve heyecan sesleri çıkararak dans etmelerinden doğduğunu anlatırlar. Daha sonraları topluluk halinde yaşamaya başlayan insanlar yılın belirli günlerinde, belirli bir yerde toplanmaya başladılar. Bu toplantıda içlerinden bir kişi yüksekçe bir yere çıkarak güldürücü öyküler anlatır, taklitler yapar, şarkılar söylerdi. Bu tür oyunlar zamanla şenlikler geleneğini oluşturdu. Bir süre sonra tiyatrodaki kişiler ikiye, üçe çıktı. Daha canlı, daha ilgi çekici konular bulundu. Böylece oyunlar, sanat niteliğine kavuştu. Tiyatro da meslek haline geldi. Tiyatro yaşamın bir parçasıdır. Konusu bakımından harekete, konuşmaya, bazen de müziğe yer verilir. Bu nedenle tiyatro güzel sanatların en ilgi çekici kollarından biridir. Sizler bu satırları okurken biz ANADOLU TOPRAKLARI isimli Meddah gösterimiz ile Fatsa Kültür Sarayında sahnede olacağız. Ordu Büyükşehir Belediyemizin destekleriyle gösterimlerini yaptığımız oyunumuzla böyle güzel ve anlamlı bir günde Fatsa'da sahne almak benim için büyük gurur. Korgan ve Kumru ilçemizin ardından son olarak Fatsa temsilimizle gösterimlerimizi tamamladık. Teşekkürler Ordu Büyükşehir Belediyesi.

Geçtiğimiz Cumartesi günü Ordu Devlet Tiyatrosunun "Giydirici" isimli oyununu izledim. 2.Dünya savaşında ölümüne tiyatro yapan bir grubun hikâyesi. Savaş yıllarında bile her türlü zorluğa rağmen Tiyatro yapan ve sahneye çıkan bir grup. Çok keyif alarak izlediğim bu oyunu izlemenizi tavsiye ederim. Ordu'nun bilinçli tiyatro izleyicisini bilmeyen yoktur. Bilmeme rağmen ben yine de şaşırımdım. Haftalar öncesinden bülteni takip edip biletini alan, oyun hakkında günler öncesinden bilgi edinen ve salonu ağzına kadar dolduran Ordu izleyicisi. Finalde oyuncuları tüm salon ayakta alkışladık. Sanat dolu bir akşam. İnsanlar salondan mutlu ve memnun bir şekilde ayrıldılar. Peki, şimdi sorarım size neden bu tabloyu Fatsa'da göremiyoruz. Geçmişine baktığımızda Fatsa kültür-sanat anlamında Ordu ve ilçelerini tetikleyip etkileyen bir ilçe olmasına rağmen neden göremiyoruz. Potansiyeli olmasına rağmen hala neden bu bilinci aşılayamıyoruz. Bunun için salonlarımızın ve alt yapımızın da standartlara uygun olması gerekiyor elbette. İşte bu noktada yerel yöneticilerimize, STK'larımıza, derneklerimize büyük iş düşüyor. Bizler üzerimize düşeni yapmaya hazırız. Sizler yarım adım atın biz koşmaya hazırız. Fatsa Gösteri Sanatları Merkezi... Fatsa Şehir Tiyatroları... Bunları Fatsa'da hayata geçirebilmek hayal değil. İşte bunlardan birini bile hayata geçirebilirsek Fatsa izleyicimiz gerçek potansiyelinin farkına varır. Tüm Ustalarımın, Hocalarımla meslektaşlarımla ve tüm tiyatro emekçilerinin Dünya Tiyatro Günü'nü kutluyorum. Alkışımız hiç susmasın.

Zaten aktör dediğin nedir ki? Oynarken varızdır. Yok olunca da sesimiz bu boş kubbede bir hoş sada olarak kalır. Bir zaman sonra da unutulur gider. Olsa olsa eski program dergilerinde soluk birer hayal olur kalırız. Görüyorum hepiniz gardroba koşmaya hazırlanıyorsunuz. Birazdan Tiyatro bomboş kalacak. Ama Tiyatro işte o zaman yaşamaya başlar. Çünkü Satenik'in bir şarkısı şu perdelerden birine takılı kalmıştır. Virjinya'nın bir diyalogu eski kostümlerin birinin yırtığına sığınmıştır. İşte bu hatıralar, o sessizlikte saklandıkları yerden çıkar, bir fısıltı halinde yine sahneye dökülürler. Artık kendimiz yoğuz. Seyircilerimiz de kalmadı. Ama repliklerimiz fısıldaşır dururlar sabaha kadar. Gün ağarır, temizleyiciler gelir, replikler yerlerine kaçıtır.

perde!“ Büyük Usta Münir Özkul’un bu tiradıyla bitirmek istedim yazımı.
YAŞASIN TİYATRO...